

ikke have foreslaaet andet end at bevare de nuværende Priser, thi en Bevarelse af de nuværende Priser for alle disse Levnedsmidler var ganske sikkert i enhver Henseende socialt det ønskeligste. Men overfor de finansielle Betragtninger er dette Lovforslag, som højner Priserne overalt, en Erkendelse af en Nødvendighed, og efter nøje Overvejelse har man saa fra de Partiers Side, som i særlig Grad repræsenterer den mindre bemidlede Del af Befolkningen, ment at kunne acceptere saadanne Prisstigninger. Derfor tilraader jeg indtrængende at være varsom med Begæringer om en yderligere Forhøjelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Ole Hansen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Første Næstformand (Trier): Jeg udbeder mig Tingets Samtykke til med det samme at lade foretage Valg af Medlemmer til dette Udvalg. Hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold.) Det er givet.

Til at indtræde i Udvalget valgtes: *Bækgaard, Dalsgaard, Jørgen Hald, A. P. Hansen, I. A. Hansen, Johan Hansen, Ole Hansen, Holdgaard, Kragh, Laurits Laursen, Mægaard, J. Chr. Møller, Piper, C. F. Sørensen og Vejstrup.*

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om kommunale Dyrtidsforanstaltninger.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 5).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Første Næstformand (Trier): Af Hensyn til den fremrykkede Tid anmoder jeg ærede Medlemmer om at fatte sig saa

kort, som Hensynet til en forsvarlig Behandling af Sagen tillader.

Indenrigsministeren (Rode): Lovforslaget hænger nøje sammen med det nys behandlede. Under Forudsætning af, at dettes Prisniveau i det væsentlige bevares, har jeg ment gennem dette Lovforslag om Dyrtidsforanstaltninger at kunne fortsætte den nedadgaaende Bevægelse, som de to tidligere Love i indeværende Finansaar allerede har indledet. Bevægelsens Styrke er udtrykt deri, at medens der for de 3 første Maaneder paa Lovens Hovedparagraf bevilgedes et Maksimumsbeløb for Kommunernes Udgifter af 1 Kr. om Maaneden pr. Individ, nedsattes dette i Loven af 30. Juli 1919 til 75 Øre, og i nærværende Lovforslag er det begrænset til 48 Øre maanedlig. I Gennemsnit bliver hele Aarets Tilskud 70 Øre pr. Individ, saa at man ser, hvorledes Begyndelsen ligger højt over og Slutningen kommer til at ligge langt under Gennemsnittet. Til Gengæld for, at man saaledes nedsætter Statstilskuddet betydeligt, er det ment nødvendigt at indføre en Bestemmelse om, at Kommunerne under særlige Omstændigheder kan træffe yderligere Dyrtidsforanstaltninger uden at modtage nogen Statsrefusion. Det er særlig Bykommunerne, de store Byer, der nødvendigvis af Hensyn til deres vanskeligt stillede Befolkningslag vil faa Dyrtidsudgifter, som ikke kan afholdes af de Beløb, Staten stiller til Disposition. Jeg skal navnlig pege paa et Forhold som Mælkeordningen i Hovedstaden og i andre store Byer. Da Mælken synes at ville stige saa overordentlig og dens Fordelingsomkostninger er saa betydelige, vil der kræves adskilligt Tilskud fra Kommunerne, hvis man overhovedet trods det Beløb, som findes nævnt i det nys behandlede Forslag, vil bringe Mælken ud til Børnene til en blot nogenlunde overkommelig Pris.

Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget. Jeg formoder, at det er Hensigten, at det behandles i et Udvalg sammen med den foregaaende Sag, thi ogsaa jeg mener, at de Forhold, som de to Forslag omhandler, hænger saa nøje sammen, at en samtidig Behandling af dem, af Hensyn til de Ændringer, man maatte foretage, vil være ønskelig.

Kragh: Intet Samfund kan ved sine egne Kræfter i det lange Løb gennemføre Foranstaltninger, hvorved Vareprisniveauet for det hele Samfund sænkes ned under det naturlige Leje. Kun hvor der